

2016 szeptember 26

Gyönyörködj az Úrban!

Ki ne ismerné a 37-es zsoltár klasszikus, igen sokszor idézett igéjét:

**Bízzál az Úrban és jót cselekedjél; e földön lakozzál és hűséggel élj.
Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit.
Hagyjad az Úrra a te útadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti.
Felhozza a te igazságodat, mint a világosságot, és a te jogodat, miként a delet.
Csillapodjál le az Úrban és várjad őt....**

Ezt az Igerészt mutatta számomra Isten az elmúlt napokban, én pedig napokon át hűségesen forgattam magamban minden szavát. Úgy éreztem, mintha sorsdöntő lenne az, hogy én ezen a részen elmélkedjek.

Minden nappal több és több világosság és békesség áradt a szívembe. Körülbelül ahhoz volt fogható ez az élmény, mint amikor először találkoztam Krisztussal.

És vittem magammal az én rhémámat mindenhová: olvastam buszon, villamoson, metróon. Elmélkedésem következményeképpen az Igék elkezdtek beszélni hozzám.

Elsősorban arra hívta fel a figyelmemet Isten hogy életünk központi része a Benne való bizalom kell hogy legyen. Ez a bizalom pedig azon az úton formálódik ki bennünk hogy gyönyörűségünket leljük Benne.

Történetesen, hogy Krisztusban mint számunkra kijelentett rhémában kell gyönyörködnünk.

Amikor kapunk egy picike ígét, vagy akár nagyobbat, abban benne van a Krisztus teljessége.

Amikor kapunk ígéretet akkor is Krisztus teljességéből merítünk. Akkor gyönyörködnünk kell a nekünk adott kijelentésben mert az maga valóságosan az Úr.

Csodálatosnak tartom, ezt a látszólag nem aktív dolgot. Mert bár mi élvezzük Isten Igéjét, azok az Igék mégis igen aktívan munkálkodnak bennünk. Miközben mi gyönyörködünk a rhémánkban. Megfogan bennünk és munkál. Például jövőképet ad, kijelenti az örökségünket, és még sorolhatnám, milyen hatalmas munkája van Isten Igéjének pusztán az által hogy mi gyönyörködünk benne.

De nézzük tovább....Milyen közvetlen következményei vannak ennek?

A Krisztusból, illetve Krisztusról származó Ige folyamatosan formálja a benső emberünket. Igen, az ilyen átformálódott embernek Isten szerinti kérései lesznek, melyek soha nem maradnak válasz nélkül, beteljesületlenül. De van egy másik vetülete is ennek, nézzük csak:

"és megadja néked szíved kéréseit."

Nem pusztán beteljesíti amiket kérsz Tőle a szívedben, de sokkal inkább Ő személyesen ad kéréseket. Az ilyen szemléyesen adott kérések, egyenesen az Isten szívéből áradnak, és találkoznak az ember szívével.

Mi történik továbbá?

Felhozza a te igazságodat, mint a világosságot, és a te jogodat, miként a delet.

Ez az egyetlen mondat a mi örökségünkről beszél: igazság, világosság és jog. Ezek mind Isten Igéjéből eredő dolgok melyeket birtokolhatunk és melyekről Isten kezkesedik hogy nyilvánvalóvá teszi őket. Tehát mindezek miatt csöppet se kell aggodalmaskodnunk.

Nem nekünk kell kikalapálnunk az utunkat, a szerencsénket. Nem nekünk kell kikönyökölnünk a jogainkat.

Ezeket mind-mind Isten adja meg a mi szánukra, pusztán azért benne van Minden gyönyörűségünk. Benne mint Igében!

Tehát nem mi harcoljuk meg a jogainkat, az igazunkat, és még sorolhatnám. Nekünk olyan szelídnek kell lennünk mint a Báránynak!

A szelídek pedig öröklük a földet, és gyönyörködnek nagy békességben. (Zsolt 37:11 Károli ford.)

A szelídek, és alázatosak öröklük a földet, élvezik a békességet, és bőséget (Zsolt 37:11 EFO)

Milyen boldogok, és áldottak a szelídek, és alázatosak, mert ők örökölni fogják a földet! (Mt. 5:5 EFO)

Hallelujah! Miért boldogok a szelídek és miért öröklük a földet? Mert Van Krisztusból nyert kijelentésük ami beviszi őket arra a földre, ahol újra és újra bőséget látnak, a Krisztus bőségét! Ez annyira jó! Annyira boldoggá tesz engem! A legnagyobb bajban is ha van Igém, perspektívát és jövőképet ad mely bevisz az én örökségembe! Isten beszéde soha nem hagy cserben, és nem korlátozhatja le semmi se. Ahogy Pál apostol is írta:

.....az Istennek beszéde nincs bilincsbe verve. (2Timó 2:9 Károli)

Mi lehetünk ugyan korlátok között, de nézzük csak!

Isten hozza vissza a száműzötteket, kihozza boldogságra a foglyokat; csak az engedetlenek lakoznak sivatag helyen. (Zsolt 68:7 Károli)

Akik engedelmesek azok egyszer csak azon kapják magukat, hogy többé már nem foglyok, és nem száműzöttek. Mert engedelmeskedtek a számukra kijelentett rhémának, és mint említettem, minden egyes rhémában az Úr teljessége van jelen. Tehát végsősoron magának Istennek mondtak igent, neki engedelmeskedtek.

És élvezik a békességet s bőséget. Miként is? Úgy hogy Krisztusban mint Igében van minden gazdagságuk. Minden amire jelenpillanatban, és a jövőben szükségük lehet.

Ezért mondja Pál a Kolossé 3:16-ban hogy Krisztus beszéde lakozzon bennünk gazdagon! Ám itt véletlenül sem arról van szó hogy a Teremtéstől a Jelenésekig fejben kell lenni minden igének! Sokkal inkább hogy Krisztusból való igék lakozzanak bennünk bőségesen.

Melyekben gyönyörűségünk lehet. Melyeket magunkkal tudunk vinni hosszabb rövidebb utainkra, imádkozhatjuk őket, forgathatjuk őket a szívünkben, és hálákat adhatunk értük.

Lecsillapodni, megnyugodni az Úrban pedig nem nmást jelent mint elhinni amit Ő mondott és várakozni Rá. Újra és újra. Kereső, imádságos szívvel várakozni, hogy milyen új csodát mutat meg magából, mit leplez le nekünk a bibliából. Sokan nem tudnak ma várakozni az Úrra, mert ez gyakran hosszadalmas folyamat. Sokan nem értik, hogy Isten milyen titkot rejtett el számunkra a várakozásban. A várakozásban az ember átalakul, miközben természetfeletti sóvárgással vágyakozik Istenre. Az ilyen időszak, nem a cselekvés időszaka, hanem sokkal inkább a látszólagos passzivitásé, de (és ezt tapasztalatból mondom) olykor nagyon nehéz lecsillapítani az emberi szívet, és rábírní arra hogy egyetlen személyre fókuszáljon: Krisztusra. Ilyenkor Isten munkálkodik rajtunk és bennünk. Ezért kérnünk kell az Urat hogy természetfeletti éhséget, sóvárgást helyezzen a szívünkbe, hogy hűségeen tudjunk várakozni.

- Bízni az Úrban
- Gyönyörködni az Úrban
- Ráhagyni sorsunkat, útjainkat, problémáinkat

- Lecsillapodni az Úrban

Mind-mind látszólag könnyű dolgok, de mindig lesznek olyan helyzetek az életünkben, amikor ösztönösen akarunk cselekedni, s akarjuk a saját kezünkbe venni az irányítást. Így lettünk programozva sajnós, hogy mint magabízó emberek, csak azt tartjuk elintézettnek és biztosnak amit mi vezényelünk le.

Ám Isten akarata hogy alázattal átengedjük számára az irányítást, s teljes szívvel ne csak bízzunk abban amit nekünk mond, de gyönyörködünk is benne.

Gyönyörködünk hogy a tökéletes Isten tökéletesen navigálja sorsunkat.

Nem kell emberi erővel és önhatalommal tennünk semmit.

A kegyelmes Isten munkálkodik mi pedig Gyönyörködhetünk az Ő kivételes személyében.

Várhatjuk Őt hogy megoldásokat, és felfrissülést hozzon számunkra az Igéből. Így az életünk nem egyébről fog szólni, mint az Úrban való gyönyörűség, és az Ő imádata. De ha jól meggondolom, az Atya vajon nem ilyen imádó embereket keres? :)

Tergulicza Eszter